

РЕШЕНИЕ

№ 7064

гр. София, 18.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Влатова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **8976** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във
връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. К. К. от [населено място] срещу
Решение от 23.03.2012 година, постановено по н.а.х.д.№12716/2010 година по описа
на СРС,4 състав,потвърждаващо Наказателно постановление №42-000580/10.05.2010
година,издадено от Началник отдел"Контролна дейност"- ДАИ,с което последният на
основание чл. 93,ал.4 от Закона за автомобилните превози, за виновно нарушение на
чл.чл.8, параграф 6 от Регламент 561/2006 година наложил на И. К. К. от [населено
място] административно наказание"Глоба"в размер на 500 лева

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобраз
ност на решението.Твърди се, че СРС не е съобразил, че в наказателното
постановление липсва каквато и да е фактическа обстановка,което прави същото
незаконосъобразно.Иска се отмяна на оспореното решение и постановяване на ново,с
което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът И. К. К.,редовно и своевременно призована,не се
явява и не изпраща представител..

Ответникът по касация-ИА"АА"редовно и своевременно призован,не изпраща
представител.

Представителят на СГП-прокурор КОСТОВ изразява становище за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

От събраните по делото доказателства, е установено, че при извършена проверка на 26.03.2010 година от служители на ИА"АА" се установило, че касаторът управлявайки товарен автомобил И. за своя сметка като водачът на автомобила не е направил задължителна седмична почивка след края на шест 24 часови периоди, като управлявал общо седем дни поред от 13.03.2010 година до 19.03.2010 година, - факт, установяващ се от тахографските листове на водача- 7 броя.

Въз основа на констатираното, на 10.05.2010 година е издадено обжалваното Наказателно постановление, с което на касатора на основание чл.93, ал.4 от ЗавП в редакцията, действаща към момента на извършване на нарушението и издаване на наказателното постановление е наложена глоба в размер на 500 лева.

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база обосновано е приел, че касаторът К. е извършил посоченото и в акта, и в наказателното постановление административно нарушение на чл.8, параграф 6 от Регламент 561/2006 година, като в продължение на 7 последователни дни от 13.03.2010 година до 19.03.2010 година е управлявал товарен автомобил И. без да направи задължителна седмична почивка след края на шест 24 часови периода. Обоснован е изводът на СРС, че след като нарушението е доказано по несъмнен начин, участието на нарушителя в него и неговата вина, административно-наказващият орган съвсем законосъобразно е ангажирал административно-наказателната отговорност на К... Напълно неоснователно е твърдението на касатора, че в акта и в наказателното постановление не е посочена фактическата обстановка, при която е извършено нарушението, защото и в акта и в наказателното постановление е посочена такава - с посочване на деянието, кога е осъществено и кои са нарушените разпоредби.

.Правилен е изводът на СРС, че при отмерване на наказанието, административно-наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение, подбудите за неговото извършване и е наложил санкция в предвидения от закона размер 500 лева в редакцията на чл.93, ал.4 от Закона за автомобилните превози, действаща към момента на извършване на нарушението и издаване на наказателното постановление-Водач, който не спазва изискванията за времето за управление, прекъсване на управлението или за почивка, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв. лева. Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение, и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН, и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба като неоснователна, не подлежи на уважаване.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 23.03.2012 година, постановено по н.а.х.д № 12716/2010 година по описа на СРС, 4 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.